

Nr 228.

Av herr Gustafson i Göteborg m. fl., om viss ändring av 42 §
sinnessjuklagen.

De gällande reglerna rörande sinnesundersökning i brottmål är utformade med tanke på att domstolarna skall erhålla material för ett självständigt bedömande av tillräknelighetsfrågan. Enligt 42 § fjärde stycket, tredje punkten sinnessjuklagen skall i rättspsykiatriska utlåtanden angivas de skäl och omständigheter, på vilka däri givet omdöme grundas. De nämnda reglerna torde regelbundet iakttagas av undersökningsläkarna. Däremot har det vid flera tillfällen visat sig, att medicinalstyrelsen vid handläggning av ärenden av denna art kommit till slutsatser som avviker från undersökningsläkarens utan att lämna någon motivering härför. Senast har denna praxis belysts genom en artikel av dr Axel Wersén i Svenska läkartidningen nr 51/1952.

Styrelsens uraktlåtenhet att motivera sina rättspsykiatriska utlåtanden påtalades i JO:s ämbetsberättelse för år 1947, och riksdagens första lagutskott underströk vid sin granskning av JO:s ämbetsberättelse år 1950, att bestämmelserna om motivering måste gälla medicinalstyrelsens likaväl som undersökningsläkarens utlåtanden. Domstolen skulle eljest sakna underlag för en prövning av det föreliggande rättspsykiatriska materialet i de fall då läkaren och medicinalstyrelsen stannat i olika meningar.

Då det av flera skäl uppenbarligen är av största betydelse att medicinalstyrelsens skyldighet att motivera rättspsykiatriska utlåtanden verkligen iakttages föreslår vi,

att i sinnessjuklagens 42 § tillfogas ett stadgande av innebörd att uttryckligen ålägga medicinalstyrelsen att motivera sina rättspsykiatriska utlåtanden.

Stockholm den 27 januari 1953.

Sven Gustafson
i Göteborg.

Olle Dahlén.

Bertil von Friesen.